

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

МИНИСТЕРСТВО
на
ПРАВОСЪДИЕТО
№ 92-00-100
01.08.1994
София

Т У К

С Т А Н О В И Щ Е

на министъра на правосъдието по конституционно дело № 10/94 г., образувано с определение от 28.07.1994 г. по искането на главния прокурор на Република България за обявяване на противоконституционен определения момент за влизане в сила на Закона за съдебната власт

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

Законът за съдебната власт, приет от 36-то Народно събрание е обнародван в Държавен вестник, бр. 59 от 22.07.1994 г. и е влязал в сила на 26.07.1994 г.

Конституцията на Република България регламентира нова организация на съдебната власт /чл.8, чл.117, ал.2, чл.119, ал. 1 и т.н./. Това налагаше приемане на поредица нови закони. Главния прокурор е прав, като твърди в искането си, че поради сложността на съдебната реформа не бе спазен от Народното събрание срока, визиран в § 3, ал.2 от Преходните и заключителни разпоредби на Конституцията.

Твърдението на главния прокурор обаче, че моментът на влизане в сила на Закона за съдебната власт е противоконституционен е неоснователно и не намира правна опора в параграф 4 от Преходните и заключителни разпоредби на Конституцията.

Посоченият параграф гласи:"Оределената с Конституцията организация на съдебната власт влиза в действие след приемането на новите устройствени и процесуални закони, които трябва да бъдат приети в срока параграф 3, ал.2". Смисълът на цитираната норма е, че след като се прием

всички необходими закони ще функционира новата съдебна система. Това съвсем незначително, както твърди главният прокурор, че следва да бъдат приети всички устройствени и процесуални закони и те следва да влязат в сила в един и същ момент. Такова твърдение е фактически и правен абсурд.

Атакуваният Закон за съдебната власт е основният устройствен закон. Той трябва да предхожда другите закони за съдебната система. Как ще бъдат изградени например апелативните съдилища, след като не е налице устройствения закон за съдебната власт. Кой ще определи броя и местонахождението на тези съдилища след като няма надлежно избран орган, който е оторизиран да направи това. Кой ще избере съдиите в тези съдилища и какви ще бъдат критериите за избора им и т.н.

До влизане в сила на Закона за съдебната власт действуваше Закона за висшия съдебен съвет от 1991 г. Този закон е един от устройствените закони, приет и действувал въз основа на конституционните разпоредби за съдебната власт. Логически може да се постави въпросът, защо този закон не влезе в сила след приемането на всички останали устройствени и процесуални закони, така както твърди главният прокурор.

Почитаемият Конституционен съд е бил сезиран по този въпрос и същият е имал възможността, компетентно и аргументирано да се произнесе с Решение № 6 от 22.04.1993 г. по к.д. № 4/93 г.

Наведените в искането на главния прокурор аргументи за блокиране работата на съдилищата, финансова необезпеченост на предвидените в Закона за съдебната власт нови съдилища и други са неоснователни. Сам от един прочит на атакувания закон може да се разбере, че на тези въпроси е даден отговор.

В заключение на всичко изложено до тук, моля, господа конституционни съдии да приемете, че срока на влизане в сила на Закона за съдебната власт не е противоконституционен, по смисъла на параграф 4 от Преходните и заключителни разпоредби на Конституцията на Република България.

МИНИСТЪР:
